

hundrede er der nemlig fra Skovene under 2det Njøbenhavn's District ikke afgivet det fulde, dem paahvilende Jagotquantum, men, alene hvad der efter aarlig Indberetning fra Districtets Skovrider var tilovers til Bøndergodset af Aarets Skovning, og i Løbet af det sidste Decennium er Jagotudviisningen i det Hele ganske bortfalden. Mod denne Fremgangsmaade er der imidlertid nu reist Indsigelse fra de Udviisningsberettigedes Side, og Ministeriet har modtaget et paa Samtliges Vegne indgivet Andragende, i hvilket der deels gjordes Krav paa Udviisning af det fulde Jagotquantum for Eftertiden, som paastodes at kunne afgives af Skoven, deels paa Erstatning for den manglende Udviisning for den forbigangne Tid.

Ved den Undersøgelse, som Ministeriet paa Grund heraf underkastede det hele Forhold, er man efterhaanden kommen til den Overbeviisning, at det vilde være tvivlsomt, hvorvidt den Opfattelse, der har ledet Forstvarerens Fremgangsmaade i denne Sag, vilde kunne hævedes, saafremt Spørgsmaalet (hvad man bestemte fornbsaae at ville skee) blev gjort til Gjenstand for Afgjørelse ved Domstolene. Om end nemlig de Forhold, der fandt Sted med Skovene paa den Tid, da den hele Udviisning bevilgedes, ere ganske forskjellige fra de nu i særdeles lang Tid gjældende Forhold, og om der saaledes end i sin Tid havde været Leilighed til at søge den hele Udviisning indbragen, saa kan det ikke nægtes, at Gavntæudviisningen i meget lang Tid er anerkjendt som retlig begrundet, og at Fundamentet for Retten til Jagotudviisningen er det samme som for Gavntæet. Den forskjellige Behandling skulde da ogsaa søges hævedet ved en Henviisning til den i Skjødernes § 2 tilføiede Tidsfrist („saalænge Skoven samme kan afgive“) samt til den Kjendsgjerning, at Mængden af Grenefagotterne aftager, jo mere normale Skovene blive; men, hvorvidt det vilde lykkes under en Retsdag at hævede den skete Inddragelse ved at henvise hertil, maa Ministeriet finde tvivlsomt, ligesom det overhovedet turde være usikkert, hvilken praktisk Betydning der ved en retslig Afgjørelse vilde blive tillagt den nævnte Tilspining i Skjødernes under de nujældende Forhold.

Med Hensyn hertil har Ministeriet maattet ønske at tilvejebringe en mindelig Afgjørelse af den opstaaede Tvist, og efter Forhandling med Delegerede for de Udviisningsberettigede har man modtaget et Tilbud fra disse, hvorefter de ere villige til at give Afkald paa hele Udviisningen af Jagotter for Fremtiden saavel som paa Erstatning for Fortiden imod en contant Udbetaling af 30,000 Rd. Dette Tilbud finder Ministeriet antageligt. Der er nemlig vel, som ovenfor nævnt, i Henhold til de ved Tillægslovene for 1862—64 og 1864—66 givne Bevillinger afløst en stor Deel af Bøndergodsubviisningen, og ved de i den Anledning afgivne Declarationer er der vel af de Udviisningsberettigede givet Afkald for den hele Udviisning, altsaa ogsaa for Jagotterne; men ved Fastsættelsen af Afsløsningsvederlagene er der dog — paa Grund af, at Jagotudviisningen da var aldeles indbragen — alene taget Hensyn til Værdien af Gavntæet, og Ministeriet formener derfor, at det ikke uden at begaae en Uretfærdighed vil kunne nægte de Byer og Sogne, som have afløst, Godtgjørelse for Jagotterne paa samme Maade som de Byer og Sogne, som vedblivende erholde Udviisning. 2det Ministeriet gaaer ud herfra, udgjør det Quantum Jagotter, om hvis Afsløsning der her er Spørgsmaal, $356\frac{3}{4}$ Favne aarlig, saaledes som den vedlagte Fortegnelse nærmere udviser. Ansættes nu Værdien af disse Jagotter til en moderat Pris af 6 Rd. pr. Favne, og frabrages deri Opfykningspengene, som de Udviisningsberettigede skulle erstatte, med 64 ø. pr. Favne, saa bliver Værdien af det hele Quantum aarlig 1902 Rd. 64 ø., og sammes Capitalværdi udgjør altsaa et Beløb af 47,566 Rd. 64 ø. Naar det ovennævnte Tilbud antages, vil Afsløsningen saaledes finde Sted for noget under $\frac{2}{3}$ af Værdien, og herved synes den Indskrænkning i Retten til Udviisningen, som er bestemt i Skjødernes § 2, efter hvad Ministeriet kan skjønne, at være skeet tilstræffelig Fyldest.

Da det saaledes er Ministeriets Overbeviisning, at der ved Tilbudets Modtagelse opnaaes en for Statskassen heldig Afgjørelse af dette Anliggende, men Tilbudet er gjort af-